

traktatmæssigt hjemlede tilfælde skal ydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

Bortset fra disse traktatmæssige undtagelsestilfælde vil der kun kunne ydes fribefordring ved transport her i landet, og dette foreslås fastslået i lovens § 6, stk. 6.

Til nr. 9.

Den gældende bestemmelse i lovens § 9, stk. 1, indeholder en angivelse af de myndigheder, der træffer afgørelse om, på hvilke vilkår en person har ret til behandling og befordring eller befordringsgodtgørelse. Det foreslås, at denne opregning af de kompetente myndigheder udgår af bestemmelsen. Dette skyldes, dels at opregningen ikke længere er fuldstændig, efter at benyttelsen af de statslige sygehuse tillige er blevet omfattet af sygehusloven, dels at det ikke er anset for hensigtsmæssigt i loven at henlægge kompetencen til bestemte organer inden for den kommunale og amtskommunale organisation, bortset fra det sociale udvalg, som i vidt omfang i øvrigt har en selvstændig kompetence.

Til nr. 10 og 12.

Bestemmelsen i lovens § 10, stk. 2, er foreslået ændret, således at det klart fremgår, at indenrigsministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om betalingen for behandling på amtskommunale, statslige og private sygehuse i tilfælde, hvor der ikke efter sygehusloven er ret til vederlagsfri behandling.

Det er i forslaget § 1, nr. 3 (lovens § 5, stk. 5), foreslået, at der i overensstemmelse med gældende praksis er ret til vederlagsfri behandling på private sygehuse, når hjemstedsamtskommunen har samtykket i behandlingen, idet betalingen herefter afkræves hjemstedsamtskommunen, jfr. bemærkningerne ovenfor til bestemmelsen. Bortset fra disse tilfælde, hvor behandlingen på private sygehuse er vederlagsfri, vil indenrigsministeren herefter kunne fastsætte regler om betaling for behandling, og dette er ønsket udtrykkeligt fastslået i loven.

De private sygehuse vil således – lige som de amtskommunale og statslige sygehuse – blive omfattet af indenrigsministeriets ydelsesbekendtgørelse, der fastslår, hvilke personer der har ret til vederlagsfri behandling, og hvilken betaling der kan afkræves såvel personer, der i øvrigt har ret til vederlagsfri behandling (men ønsker behandlingen andetsteds), som personer, der ikke har ret til ve-

derlagsfri behandling. Det kan hermed sikres, at personer, der her i landet sygehusbehandles, bliver behandlet på samme vilkår uanset sygehusenes ejerforhold. Ved gennemførelsen af forslaget vil der gennem den nævnte ydelsesbekendtgørelse således ske en udtømmende regulering af mulighederne for at opkræve betaling for sygehusbehandling.

I konsekvens af, at ydelsesbekendtgørelsen fremtidig tillige vil omfatte de private sygehuse, foreslås bestemmelsen i sygehuslovens § 14 om, at ethvert privat sygehus skal have et takstregulativ, ophævet.

Til nr. 11.

Sygehuslovens planlægningsbestemmelser i kapitel III omhandler også amtskommunernes benyttelse af andre amtskommunale, statslige eller private sygehuse. Dette fremgår udtrykkeligt af bestemmelserne i lovens § 11, stk. 2, jfr. § 3. Der skal således i de amtskommunale sygehusplaner, der revideres hvert 4. år, også være redegjort for benyttelsen af sygehuse, der ikke hører til amtskommunens sygehusvæsen.

Der er i lovens § 11, stk. 3, fastsat, at væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen, der ikke er forudsat i en af indenrigsministeren godkendt sygehusplan, skal godkendes af indenrigsministeren. Som en væsentlig ændring er i loven som et eksempel nævnt udbygning af sygehusvirksomheden ved oprettelsen af nye specialafdelinger. Det er anset for hensigtsmæssigt som et yderligere eksempel at nævne væsentlige ændringer i benyttelsen af sygehuse, der ikke hører til amtskommunens eget sygehusvæsen. For så vidt angår de private sygehuse er det endvidere klart, at væsentlige ændringer i en amtskommunes benyttelse kan være af særlig betydning, og det er også af den grund anset for rimeligt, at sådanne eventuelle ændringer må følge plangodkendelsesproceduren. En ændring kan anses som væsentlig såvel i forhold til den benyttende amtskommune som i forhold til det benyttede offentlige sygehusvæsen eller private sygehus.

Til § 2.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. august 1982, således at der til ikrafttræden samme dato kan udfærdiges en ny ydelsesbekendtgørelse med et indhold som angivet i bemærkningerne til dette lovforslag.